

ЯВЛЕНИЕ ПЕТО.

Ла-Хиръ и прѣднитѣ.

Карлъ. (като го засрѣща). Носишъ ли надѣжда или не? Разказвай бърже, що има да очакваме!

Ла-Хиръ. Не очаквай отъ никого нищо, а отъ собственний си мечъ!

Карлъ. Не желае ли да ся примири гордѣливий Бургундъ, о, говори, какъ прие извѣстieto ми?

Ла-Хиръ. Най-първо при всичко, безъ да прочете писмото, иска да му ся прѣдаде Дюшатель, като казва, че билъ убиеца на баща му.

Карлъ. И да ся отрѣчемъ ли отъ това нищожно за насъ условие!

Ла-Хиръ. И прѣди да почне съюзътъ ся развали.

Карлъ. Извѣсти ли му също както ти заповѣдахъ, че желая да ся бия съ него гърди съ гърди на мостътъ Монтеро, гдето падна убить баща му?

Ла-Хиръ. Хвърлихъ му рѣкавица та ти, и му казахъ: че желаешъ да ся биешъ като храбъръ рицаръ за собственната си корона; а той отвѣща: че нѣма нужда да пролива кръвъ за земя, която я вече притяжява, а ако е гладенъ за бой, то кажи му да ся яви прѣдъ стѣнитѣ на Орлеанъ, тамъ да ни ся реши съдбата; при това са изсмѣя и завърна ся съ гърбътъ къмъ мене.

Карлъ. Не можя ли да натегни въ парламента ми гласъ тѣ на правдата!

Ла-Хиръ. Тя остана глуха като ся засрѣщна отъ яростъ та на партий тѣ; и едно заключение въ парламента реши, че ти и цѣлий ти родъ ся лишавате отъ царско наслѣдие.

Дюнао. Ха, сурава гордость на господствующий гражданинъ!

Карлъ. Ходи ли също и при майка ми?